

Betydning for dets væsentligste Interesser — det vil blive plejet, ernæret, opdraget ganske ens, hvad enten Fødselen anmeldes eller ikke. Med andre Ord, for at faa de udenfor Ægteskab fødte Børn puttede ind i de rigtige Rubrikker (der dog ikke bliver „rigtige“), noget, hvorved disses reelle Gevinst er meget ringe, ofrer man Interesser af allerstørste Betydning for Moderen. Er ikke dette ikke alene mindre human, men kan det ikke ogsaa let blive skadeligt for Barnets vitale Interesser i dette Ords alleregentligste Betydning? Vil man ikke forøge Fristelsen til Fødsel i Dølgemaal, Barnemord og — fremfor alt — til Fosterfordrivelse. Fra alle saakaldte Kulturlande lyder der stærkere og stærkere Klager over den tiltagende Hyppighed af denne Forbrydelse; lad os vogte os for ved Lovgivningsbestemmelser at forøge Fristelsen hertil.

Det er min paa en dog ikke saa ganske ringe Erfaring grundede Overbevisning, at Ulemperne ved den nugældende Ordning er forsvindende faa sammenlignet med Fordelene, at ganske særlig de herved for Børnene opstaaende Ulemper er for meget lidt at regne sammenlignet med den Gavn, Mødrene, og derved indirekte ofte ogsaa Børnene, have deraf. Jeg er derfor principielt stemt for, at Udkastets § 17 helt udgaar. Jeg er dog ikke blind for, at den Indvending med nogen Vægt kan gøres gældende mod den nuværende Ordning, at der i en Del Tilfælde berøves Barnet Mulighed for at erfare, hvem der er dets Moder. Personlig kan jeg ikke tillægge denne Indvending saa stor Betydning, at jeg vilde mene, man derfor burde gaa til en Forandring, saa meget mindre som Erfaringen viser, hvor sjældent en saadan forgæves Eftersøgning af Moderen sker. Men menes det, at dette Hensyn spiller en afgørende Rolle, kan man sikkert ogsaa naa det tilsigtede Maal uden et saa radikalt Skridt som det i § 17 foreslaaede. Jeg skal i saa Henseende pege paa nogle Udtalelser, som den nuværende Konseilspræsident fremsatte som Kultusminister, og som Hr. Inspektøren maaske erindrer. De fremkom ved den af Ministeren istandbragte Forhandling mellem Folketingets Udvalg angaaende Lov om Opførelse af et Rigshospital m. m. og Hr. Inspektøren samt Overlægerne ved Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen. Spørgsmaalet om Ophævelse af Bestemmelserne om de „hemmelig fødende“ bragtes paa Bane af et af Udvalgets Medlemmer, og Kultusministeren udtalte da omtrent følgende. Han ansaa det for ethvert Menneskes Ret saa vidt muligt at erfare, hvem der var dets Moder. Men dette kunde, for de paa Fødselsstiftelsen fødte, opnaas uden i det hele og store at ophæve Hemmeligholdelsen. Han havde tænkt sig at foreslaa, at *der paa Stiftelsen skulde føres en Protokol over alle de fødende Kvinders Navn; og den, der ved sit Fødselsbevis kunde dokumentere sin Adkomst dertil, kunde da gennem Kontoret faa Oplysning om sin Moders Navn.*

En saadan Bestemmelse vilde være langt at foretrække for den foreslaaede § 17, navnlig fordi der ved den ikke vilde indføres Anmeldelse til Opholdskommunen.

Jeg skal endnu tilføje, at en Bestemmelse, som den i Udkastet foreslaaede, tvært imod al moderne Lovgivnings Principper vil forøge den ved de økonomiske Forhold foraarsagede Ulighed. I Sverig findes ingen Anmeldelsespligt; bliver § 17 Loy, vil de, der har Raad dertil, unddrage sig dens uheldige Følger ved at føde i Sverig, medens de økonomisk mindre heldigt stillede maa finde sig i den Skam og Skændsel, § 17 bringer over dem.

Leopold Meyer.

Hr. Inspektør *K. Teisen*,
R. af D.